

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

OPĆINSKO ODVJETNIŠTVO
U G O S P I Č U

17. 06. 1997			
Sl.	Broj	Prijava	Vrijednost
K-13/96.			

ŽUPANIJSKI SUD
U G O S P I Č U
PRIMLJENO

Dne 12. VI. 1997
Broj: K-13 1997

Broj: I Kž-165/1997-3

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Senke Klarić-Baranović, kao predsjednice vijeća, te Katice Jelić, Ane Garačić, mr. Branka Zmajevića i Vesne Vrbetić, kao članova vijeća i više savjetnice Zlate Lipnjak-Bosanac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Vladimira Korice i dr., zbog kriv. djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi opt. Vladimira Korice i Branka Banjeglava podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Gospiću od 27. veljače 1997. br. K-13/96, u sjednici održanoj 29. svibnja 1997. godine, saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Vladimira Turka,

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba opt. Vladimira Korice i Branka Banjeglava i potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom suda prvog stupnja opt. Vladimir Korica i Branko Banjeglav, u odsutnosti, oglašeni su krivima zbog kriv. djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH, pobliže opisanog u njenoj izreci, i po istom krivičnom zakonu osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po dvanaest godina svaki.

Protiv te presude podnijeli su žalbu optuženici po branitelju Nenadu Mamuli, odvjetniku iz Karlovca, zbog odluke o krivičnim sankcijama, i predložili da se ona preinači i njima izreknu kazne zatvora u kraćem trajanju.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske, na temelju čl. 360. st. 2. ZKP, predložio je da se žalba optuženika odbije kao neosnovana.

Žalba nije osnovana.

Obrazlažući žalbu, žalitelji ne navode nikakvih novih okolnosti koje bi bile od utjecaja na odmjeravanje kazne, već tvrde da sud prvog stupnja "nije u dovoljnoj mjeri vodio računa o načinu sudjelovanja okrivljenih u izvršenju navedenog kaznenog djela, pa time i njihovom neposrednom doprinosu prouzročenoj posljedici ovog djela", zbog čega i "stupanj njihove krivične odgovornosti sigurno nije jednak".

Suprotno tvrdnjama žalbe, sud prvog stupnja je obojici optuženika izrekao primjerene kazne, pri čemu se može postaviti samo pitanje nije li kazna zatvora u trajanju od dvanaest godina, poglavito prema opt. Korici, i suviše blaga, s obzirom da je opt. Korica osobno, uz ostale radnje izvršenja ovog krivičnog djela, ali uz prisutnost opt. Banjeglava, lišio života ošt. Katu Nikšić, a ne da bi izrečena kazna bila preoštra prema bilo kojem od optuženika. Oni su počinili jedno od najtežih krivičnih djela i blažim kaznama od izrečene očito se ne bi postigli svi vidovi svrhe kažnjavanja predviđeni u čl. 31. u svezi sa čl. 4. st. 2. OKZRH.

Stoga žalba nije osnovana.

Kako ispitivanjem pobijane presude, na temelju čl. 366. st. 1. ZKP, nisu nađene ni bitne postupovne povrede iz čl. 354. ZKP ni povrede krivičnog zakona iz čl. 355. ZKP, na čije postojanje pazi ovaj Vrhovni sud, kao sud drugog stupnja, po službenoj dužnosti, to je trebalo presuditi kao u izreci na temelju čl. 374. ZKP.

U Zagrebu, 29. svibnja 1997. godine,

Zapisničar:
Zlata Lipnjak-Bosanac, v.r.

Predsjednik vijeća:
Senka Klarić-Baranović, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Viši administrativni referent:

